

UNIwersytet Przyrodniczy w Lublinie
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt

Lek. wet. Artur CHEŁMIŃSKI

**EFEKTY LECZENIA PLAZMOCYTARNEGO ZAPALENIA JAMY USTNEJ
U KOTÓW ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM TERAPII
STOMATOLOGICZNEJ**

AUTOREFERAT

Promotor:

dr hab. Izabela Polkowska

Recenzenci:

dr hab. Krzysztof Niemczuk

profesor nadzwyczajny

Państwowy Instytut Weterynaryjny-

Państwowy Instytut Badawczy Puławy

dr hab. n. med. Anna Szyszkowska

profesor nadzwyczajny

Katedra i Zakład Chirurgii

Stomatologicznej UM w Lublinie

Lublin 2015 r.

Plazmocytarne zapalenie jamy ustnej kotów, określane często jako limfocytarne lub plazmocytarne zapalenie dziąseł i jamy ustnej lub jako zapalenie dziąseł i jamy ustnej kotów, jest chroniczną o nie w pełni ustalonej etiologii, często diagnozowaną i niezwykle ważną chorobą, przede wszystkim ze względu na problemy terapeutyczne. Choroba zwykle dotyczy 2-4% populacji kotów. Chorują koty w wieku średnim lub starsze, chociaż mogą też chorować kocięta 8-9 miesięczne, a nawet w wieku 3-5 miesięcy. Nie stwierdza się predyspozycji rasowych do zachorowania.

Kompleksowa etiologia choroby w której biorą udział czynniki zakaźne oraz podejrzewa się udział zaburzeń immunologicznych, a nawet czynników genetycznych, ogromnie utrudnia kontrolowanie przebiegu procesu chorobowego. Oportunistyczną mikroflora obecna w jamie ustnej zdrowych kotów przy dobrej higienie jamy ustnej, nie działa szkodliwie. Natomiast obecność biofilmu bakteryjnego oraz grubej warstwy kamienia nazębnego ułatwia silny rozwój bakterii. Bakterie tworzące biofilm oraz wydzielane przez nie produkty wnikają do szczeliny dziąsłowej pomiędzy zębem a wolnym brzegiem dziąsła i wraz z rosnącą warstwą osadu zmieniają warunki środowiskowe na mikroaerofilne, co ułatwia zasiedlenie przez bardziej patogenne bakterie, których efektem jest rozwój zmian chorobowych.

W tych warunkach bakterie, zwłaszcza anaeroby uszkadzają rowek dziąsłowy, i przeformowują go w stosunkowo głęboką, chorobową kieszonkę dziąsłową, zwiększa się ilość bakterii które zapoczątkowują zapalenie przyzębia. W przypadku zaawansowania chorób przyzębia ma miejsce zanik kości okrywającej korzeń zęba na skutek procesu zapalnego, dochodzi do poluzowania a w końcu do utraty zęba. Powstanie trwałego ogniska zapalnego w jamie ustnej może obciążać cały organizm.

Plazmocytarne zapalenie jamy ustnej kotów nie zawsze udaje się zlikwidować w oparciu o postępowanie mające na celu zapewnienie dobrej higieny jamy ustnej, antybiotykoterapię polegającą najczęściej na stosowaniu klindamycyny i metronidazolu łącznie z terapią stomatologiczną.

Leczenie przyzębia w narkozie mające na celu usunięcie płytki bakteryjnej oraz ewentualnie ekstrakcję zębów przy włączeniu bakterioterapii i pielęgnacji zębów, jest najefektywniejszą metodą postępowania.

